

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 09 0 U 021534 14 U
Sarajevo, 04.06.2015. godine

Kantonalni sud u Sarajevu u vijeću sastavljenom od sudija Danijele Mikić, kao predsjednika vijeća, Vildane Mujagić i Edine Danilović kao članova vijeća, u upravnom sporu tužiteljice [REDAKTIRANO] iz Sarajeva, zastupana po punomoćniku [REDAKTIRANO] advokatu iz Sarajeva, protiv tuženog Federalno ministarstvo zdravstva Sarajevo, radi poništenja rješenja tuženog broj: 06-34-6048/13 od 10.06.2014. godine i zainteresiranog lica Evropski univerzitet Brčko Distrikt BiH, Brčko, ulica Bijeljinska cesta 72-74, zastupan po punomoćniku prof. dr. Kulić Mirko, rektor Evropskog univerziteta, u predmetu davanja odobrenja za polaganje stručnog ispita, nakon održane javne rasprave dana 07.05.2015. godine, u prisustvu punomoćnika tužiteljice i zakonskog zastupnika zainteresirane strane, a u odsutnosti uredno obaviještenog tuženog, dana 04.06.2015. godine, donio je :

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

O b r a z l o Ź e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, broj i datum kao u uvodu ove presude, odbija se zahtjev [REDAKTIRANO] za odobrenje polaganja stručnog ispita, za stručno zvanje magistar farmacije.

Tužbom od 09.07.2014. godine, tužiteljica putem punomoćnika je pred ovim sudom pokrenula upravni spor. Iz obrazloženja tužbe proizilazi da osporava rješenje tuženog, zbog povreda pravila upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Ističe da tuženi svoje rješenje zasniva na terminološkoj razlici izraza „akademski“ i „stručni“; pri čemu je tuženi napravio grešku prilikom tumačenja odredbe člana 6. stav 2. Okvirnog zakona o visokom obrazovanju u BiH, jer je tom odredbom definisano da se završetkom stepena drugog ciklusa stiče akademska titula i zvanje magistra za tu oblast, što je definisano Pravilnikom o korištenju akademskih titula, te sticanju naučnih i stručnih zvanja (koji nije nikada ni usvojen). Zakonodavac ne upotrebljava izraz „stručno“ zvanje nego samo „zvanje“; da je tužiteljica završila integrisani studij I i II ciklusa, i dato joj je akademsko zvanje magistra farmacije i nema nikakve suštinske razlike između akademskog i stručnog zvanja; da se članom 2. stav 1. tačka r) Zakona o visokom obrazovanju u Brčko Distriktu, navodi da student nakon uspješnog završetka studija stiče pravo na akademsku titulu, odnosno određeno zvanje, pa prema tome zakonodavac alternativno upotrebljava izraze „akademska titula“ i „akademsko zvanje“. Imajući u vidu navedeno, Evropski univerzitet Brčko Distrikt je odlučio da svršenim studentima integrisanih studija Farmacije daje akademsko zvanje magistra farmacije, a mogao je isto tako da odluči da u ovakvim slučajevima daje stručno zvanje. Radi se samo o razlici u terminološkoj, a ne suštinskoj. Osim toga, u postupku je povrijeđeno načelo saslušanja stranke, jer tužiteljici nije omogućeno učešće u postupku, kao što je povrijeđeno načelo zaštite prava građana, jer je tuženi bio dužan da ukaže tužiteljici način, kako da lakše ostvarisvoja prava, tako da je pozove da od Univerziteta pribavi uvjerenje na kojem će stajati da je stekla stručno zvanje magistra farmacije, ili da od Univerziteta zatraži mišljenje o ovom pitanju. U skladu da navedenim, tuženi je postupio u slučaju rješavanja zahtjeva za polaganje stručnog ispita u zvanju diplomirani fizioterapeut, kandidata [REDAKTIRANO] iz Tuzle, kada je po traženju tuženog, Evropski univerzitet Brčko Distrikta BiH, svojim aktom broj : 416-1/2014 od 14.05.2014. godine, izrazio svoje mišljenje da naziv diplomirani fizioterapeut i radni terapeut predstavlja ekvivalent akademskog zvanja dipl. fizioterapeut. Na osnovu tog akta, Evropskog univerziteta Brčko Distrikta BiH, je imenovanom kandidatu

odobreno polaganje stručnog ispita. Na ovaj način, tuženi postupa različito u dva istovjetna slučaja, primjenjujući isti Pravilnik. Stoga, tužiteljica uz tužbu dostavlja stručno mišljenje Evropskog univerziteta Brčko Distrikta BiH, broj: 04-483 od 26.06.2014. godine, iz kojeg se jasno može zaključiti da zvanje magistra farmacije predstavlja ekvivalent stručnom zvanju farmacije. Također, tuženi je povrijedio i odredbe Pravilnika o pripravničkom stažu i stručnom ispitu zdravstvenih radnika, čiji je naziv u uvodu rješenja pogrešno naveo, jer Pravilnik ne govori o polaganju stručnog ispita za lica sa stečenim stručnim ispitom, nego o stručnom ispitu zdravstvenih radnika. Član 14. Pravilnika propisuje da nakon obavljenog pripravničkog staža, prijavu za polaganje stručnog ispita zdravstveni radnik sa završenim fakultetom zdravstvenog usmjerenja podnosi prijavu za polaganje stručnog ispita Federalnom ministarstvu, te da je uz prijavu potrebno dostaviti ovjerenu kopiju diplome, i popunjenu i ovjerenu originalnu pripravničku knjižicu, što je tužiteljica i učinila, čime je ispunila sve uslove, jer se nigdje ne govori da kandidat treba da ima „stručno zvanje“. Također, tuženi se pogrešno poziva na odredbu člana 15. stav 1. Pravilnika, jer je prema toj odredbi ministar zdravstva nadležan da donosi rješenje o odobrenju polaganja stručnog ispita, a tuženi je odbio zahtjev. Predložila je da sud tužbu uvaži, osporeno rješenje poništi i donese odluku kojom se usvaja zahtjev tužiteljice za polaganje stručnog ispita.

Tuženi u odgovoru na tužbu se detaljno izjasnio na navode iz tužbe, ističući da ostaje u cijelosti kod osporenog rješenja, jer smatra da je pravilno i na zakonu zasnovano.

Po zahtjevu tužiteljice, dana 07.05.2015. godine, pred ovim sudom održana je u skladu sa odredbama člana 28. Zakona o upravnim sporovima, javna rasprava u prisustvu punomoćnika tužiteljice i zakonskog zastupnika zainteresiranog lica, a u odsustnosti uredno obaviještenog tuženog.

Na raspravi punomoćnik tužiteljice je istakao da osporeno rješenje nije zakonito, jer je donijeto protivno odredbama člana 204. stav 3. i 207. stav 3. Zakona o upravnom postupku. U istom nije dato obrazloženje rješenja na način predviđen navedenim zakonskim odredbama, niti obrazloženje rješenja sadrži pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar, zbog čega činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno. Dalje punomoćnik tužiteljice je ponovio navode istaknute u tužbi, posebno ističući da tuženi od tužiteljice nije tražio potvrdu – uvjerenje o ekvivalenciji novog akademskog zvanja, sa ranijim akademskim zvanjem, kao što je to učinio u predmetu po zahtjevu [REDACTED] a što je vidljivo iz rješenja Federalnog ministarstva pravde od 18.11.2014. godine i 08.01.2015. godine. Stoga, nisu tačni navodi tužene istaknuti u odgovoru na tužbu da je tuženi od tužiteljice tražio da dostavi uvjerenje o istom i da tužiteljica nije postupila po navedenom traženju. Iz navedenih razloga, u konkretnoj upravnoj stvari, se ne može primijeniti stanovište Kantonalnog suda u Sarajevu, dato u presudi broj: 09 0 U 021611 14 U od 02.04.2015. godine, na koju se poziva tuženi. Punomoćnik tužiteljice je detaljno obrazložio prigovore na okolnosti zbog kojih smatra da osporeno rješenje nije zakonito. Predložio je da sud tužbu uvaži, osporeno rješenje poništi i donese odluku da se usvaja zahtjev tužiteljice za polaganje stručnog ispita.

Zakonski zastupnik zainteresirane strane na raspravi je istakao da je osporeno rješenje nezakonito, navodeći skoro identične razloge koje je naveo punomoćnik tužiteljice, zbog kojih smatra da je osporeno rješenje nezakonito. Predložio je da sud tužbu tužiteljice uvaži i osporeno rješenje poništi.

Zakonitost osporenog upravnog akta sud je ispitao u granicama zahtjeva iz tužbe u smislu odredaba člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05) i odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Odredbama člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, propisano je da zakonitost osporenog upravnog akta sud ispituje u granicama zahtjeva iz tužbe i pri tome je vezan razlozima tužbe.

U konkretnom slučaju u tužbi, kao i u toku rasprave, punomoćnik tužiteljice, pored ostalih prigovora ističe i prigovor da je tuženi prekršio načelo zaštite građana i zaštite javnog interesa predviđeno članom 5. Zakona o upravnom postupku, jer nije pozvao tužiteljicu da dostavi potvrdu o ekvivalenciji novog akademskog zvanja, sa ranijim akademskim zvanjem, kao što je to učinio u predmetu po zahtjevu [REDACTED].

Naime, tužbom se osnovano prigovara da je tuženi postupio suprotno članu 5. stav 1. Zakona o upravnom postupku, jer iz činjeničnog stanja spisa nije vidljivo da je tuženi pozvao tužiteljicu da dopuni svoj zahtjev, na način da dostavi potvrdu na koju se tužiteljica poziva u tužbi, obzirom da u spisu predmeta tuženog nema dokaza o istom. Stoga u konkretnom slučaju, bez uticaja su na rješavanje ovog upravnog spora, pozivanje tuženog na presudu ovog suda, broj : 09 0 U 021611 14 U od 02.04.2015. godine, što punomoćnik tužiteljice sa pravom ističe u toku javne rasprave.

Također, osnovan je prigovor iz tužbe da osporeno rješenje tuženi nije donio u skladu sa odredbom člana 207. Zakona o upravnom postupku, zbog čega sud nije imao mogućnost cijeliti zakonitost osporenog rješenja.

Iz navedenih razloga, sud na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2., a u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

U ponovnom postupku, tuženi će postupiti po primjedbama suda datim u ovoj presudi, a imajući pri tom u vidu prigovore tužiteljice istaknute u tužbi, pa će uz pravilnu primjenu Zakona o upravnom postupku, provesti postupak, nakon čega će uz primjenu odgovarajućih odredaba materijalnog prava, donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

DANIJELA MIKIĆ

POUKA: Protiv ove presude ne može se izjaviti žalba.